

# Misstävlingar, en ond pandemi

EN SKÖNHETS-DROTTNING har krönt . . . . . Den unga drottningen själv är besinningslös av lycka — föräldrarna blygsamt tårögda, utslagna konkurrenter badande i tårar. Livet leker för den ena, ger besvikelse åt den andra. För segraren gäller det att hålla sig på toppen, för den utslagna att resignera eller kämpa vidare mot målet: Världsfagrast.

Vad vinner man på lång sikt genom att segra som skönast i världen? När lyckoruset lagt sig — kanske redan i segerns första hänförelse — en smygande ångest: Kan jag behålla min ställning? Och hur känns det år 2000 för den som 1971 var skönhetsdrottning? Blir det något positivt kvar av minnet? Hur känns det, när den tidiga ungdomens fräschör börjar tona av, när åldersrynkorna inte längre går att spackla bort, att presenteras som tidigare skönhetsdrottning

I VAR tid med dess groteska övervärdering av yttre företräden krävs en stark personlighet och medvetenhet om personlig duglighet för att kunna replikera som en medelålders dam som fick sitt utseende kommenterat: »Utseendet är en sekundär fråga när man fungerar så förbannat bra som jag».

Skönhetstävlingar rasar som en ond sjukdom över världen. Det är synd om unga kvinnor, som kanske har utmärkta intellektuella och andra förutsättningar, att indoktrineras till denna orimliga övervärdering av utseende, som inte har annan påtaglig effekt än att ge hög poäng på den internationella köttmarknaden och i längden



neurotisering av såväl segrare som förlorare.

ATSKILLIGA av våra skönhetsdrottningar blir visserligen duktiga mannekänger, en del blir skådespelare eller hamnar i

## TANKE streck

andra hedervärda yrken. Men det finns humanare och effektivare former av talangscouting än skönhetstävlingar. Är inte utställandet av kroppsliga företräden något ganska förnedrande, även om det sker med ett sparsamt camouflage av ideellt syfte, ges viss välgörenhetsprägel eller liknande?

Den unga generationen har reagerat sympatiskt på uppställandet av de konventionellt vedertagna men ledsamma normerna för utseende, dels genom att själva söka en personlig stil, dels genom att lansera det roliga uttrycket »fulsnygg», som för mig anger att den med detta epitet betecknade personen har något personligt tilltalande i sitt utseende utan att ha den snarfagra nuna, som en vanlig skönhetsdrottning uppvisar som förnämsta egenskap.

NÄR SKALL världen förskonas ifrån skönhetstävlingarnas onda pandemi, som gör människor illa och sätter en fläck av ytlig okultur på vår generation?

*Inga-Greta Agnell*

FOTNOT: Pandemi, svår epidemi, smittsam sjukdom utbredd i flera länder.